

Wanneer zijn 's nachts vliegende vlinders actief? In hun overzicht van de vlindervangsten in 1969 en 1970 schrijven de heren PENNERS en DELNOYE, dat op 10.III.1969 na 21.30 geen vlinders meer op het scherm verschenen niettegenstaande de omstandigheden gunstig waren (*Ent. Ber., Amst.* 31 : 165, 1971). Nu blijkt uit Engelse onderzoeken, dat de vlieguren van de diverse soorten nachtvliegers zeer verschillend zijn (WILLIAMS, 1935; HITCHEN, JACKSON & MEERS, 1969). Wel waren alle soorten waarvan histogrammen gegeven worden, de hele nacht actief, maar de maxima kunnen van soort tot soort sterk verschillen. Jammer genoeg geven beide publicaties geen opheldering over de soorten, die PENNERS en DELNOYE vermelden. Het is mogelijk, dat deze zo vroeg in het voorjaar niet de hele nacht vliegen, of dat er later in de nacht weer een tweede periode van activiteit volgt. Over dit onderwerp zou nog heel wat onderzoek verricht kunnen worden. Overigens zijn sommige resultaten wel interessant. In beide publicaties blijkt bv., dat *Spilosoma lubricipeda* L. (de witte) het meest actief is tussen 0.30 en 1.30, maar *Sp. lutea* Hufnagel (de gele) pas na 2.30 uur. Vandaar dat men hem zo weinig op het scherm te zien krijgt!

Literatuur:

- WILLIAMS, C. B., 1935. The times of activity of certain nocturnal insects, chiefly Lepidoptera, as indicated by a light-trap. *Trans. R. ent. Soc., Lond.* 83 : 523—555.
 HITCHEN, J. M. & E. T., C. M. JACKSON & G. H. A. MEERS, 1969. The Flight Times of Some Nocturnal Moths. *Entomologist* 102 : 80—85. — LPK.

Symposium over Ecologie en Systematiek, 1972. Ter gelegenheid van haar 150-jarig bestaan organiseert de Société Linnéenne de Lyon in de tweede helft van september van dit jaar een vierdaags symposium, gewijd aan de ecologie en de systematiek. De lezingen zullen in het Frans worden gehouden; de kosten voor het symposium bedragen NF 55.—. Opgaven vóór 31 maart bij: Monsieur le Président de la Section Entomologique de la Société Linnéenne de Lyon, 33, Rue Bossuet, 69 Lyon 6e, Frankrijk. — W. N. ELLIS.

Nogmaals het gedrag van *Enallagma cyathigerum* (Charp.) (Odonata). In *Ent. Ber., Amst.* 32: 39 (1972) schreef de heer BELLE een stukje over zijn waarnemingen van de ovipositie van *Enallagma* die niet in overeenstemming waren met het televisiefilmpje hierover, waar ik aan heb meegewerkt. Met het gevaar dat het op een welles-nietes betoog gaat lijken, kan ik de heer BELLE toch verzekeren dat het bij het geval dat gefilmd werd duidelijk om onderduwen ging, met bovendien nog een bijzonderheid, nl. dat het ♀ het eerst met de kop submers ging. Misschien moet dit gezien worden als een overgang tussen de twee vormen van ovipositie die *Enallagma* kent. Het is in elk geval duidelijk, dat er een grote variatie in gedragspatronen bestaat.

J. L. MEULENBROEK, Willem Pijperlaan 2, Leidschendam.

Advances in Insect Physiology, vol. 8, 1971. Academic Press, London, 355 pp. Prijs £ 5,50 of \$ 16,00.

Het achtste deel van deze serie omvat een viertal artikelen, die geschreven zijn door welbekende insektenfysiologen. Het eerste artikel is van de hand van Toshio NARAHASHI en is getiteld: „Effects of insecticides on excitable tissues”. De auteur benadert dit onderwerp als biofysicus, waarbij hij vooral de nadruk legt op de elektrofysiologie van het insect bij insecticide-intoxicatie. In het tweede artikel, met als titel: „Functional organisation of giant axons in the central nervous systems of insects”, worden vooral recente ontwikkelingen vermeld. Auteurs van deze bijdrage zijn: I. PARNAS en B. DAGAN.

C. H. Fraser ROWELL is de schrijver van „The variable coloration of the acridoid grasshoppers”. Hierin wordt het uitgebreide onderzoek over dit onderwerp op een zeer overzichtelijke wijze samengevat. Het boek wordt besloten met een artikel van S. H. P. MADDRELL over: „The mechanisms of insect excretory systems”. De lengte van dit artikel (meer dan 100 pagina's) wordt zeker gerechtvaardigd door de ontstane behoefte aan een goed, recent literatuuroverzicht van dit facet van de insektenfysiologie.